

L'any 1962 en Joan Bosch Agustí estava acabant el projecte final de carrera a les golfes de la Universitat de Barcelona, que en aquell moment era la seu de l'Escola d'Arquitectura. La Miós Nadal i jo estudiàvem el curs d'iniciació a la carrera i el fet que hi hagués un altre gironí a l'escola ens va despertar la curiositat i el vam anar a veure a la classe de Projectes.

Aquest va ser el nostre primer contacte amb en Joan. Allí es va iniciar una amistat que, encara que sincopada, ha durat més de 60 anys.

En Joan era el fill gran d'Ignasi Bosch i net d'Isidre Bosch. Pertanyia, doncs, a una saga d'arquitectes amb una presència constant dins el món de l'arquitectura i l'urbanisme gironí. Entre els anys 60 i 80 va ser un personatge amb una gran activitat política i social. El 1969 va organitzar, dins el Col·legi d'Arquitectes, l'oficina d'informació urbanística. L'oficina va ser una de les millors eines per lluitar contra l'especulació desbocada en els anys de més activitat en la construcció immobiliària.

Juntament amb Antoni Domènech, Joan Boladeras, J. Maria Gelada i molt altres va ser l'impulsor d'iniciatives que han anat cristal·litzant amb el temps, com la llibreria Les Voltes i la Fundació Autisme Mas Casadevall.

Els darrers anys tota una colla d'il·luminats ens trobàvem periòdicament a can Lloret per, a banda de fer-nos companyia, analitzar les circumstàncies socials que ens envoltaven.

En Joan ha estat un gran comunicador i un bon amic que trobarem molt a faltar.

Joan Escribà Serra

Arqte.

Girona, 12 de maig de 2025

PD

Adjunto una petita notícia històrica que m'ha enviat l'Antoni Domènech:

Algú haurà de fer patent la influència de Joan Bosch en la moguda antirègim que en Joan es va proposar de dur a terme en la clandestinitat d'aquells temps connectant Girona (escoltisme) amb la Barcelona subterrània a la qual es va "infiltrar" de seguida. Primer amb els Catalans Cristians de Jordi Pujol, després amb ambients socialistes, sense oblidar la primera parada del llibre a Girona, la iniciativa de Les Voltes, les rutes de joves que organitzava a les seves vacances de Nadal o primavera, etc... Cosa que va representar una obertura de mentalitat en l'escoltisme en la fase dels joves de 16-23 anys que llavors era consistent al local de casa Carles. Vull recordar només un fet. Tornant d'una excursió pel Pirineu Central de la que havia projectat de fer "19 tres-mils" (que es varen fer), i ja a la Vall d'Ordesa recordo que prop del rierol va dir: Podríem llegir unes poesies de Maragall. Va treure el llibret i va posar el toc d'esperit que sovint suggeria a les trobades. Un esperit que sovint podia qüestionar però que, "malgré lui" , li sorgia ben patent. I només recordar que en la darrera discussió del darrer dinar, va sortir el tema de la mort com a un simple canvi d'estatus de l'ànima.....